

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

30. M. 4551/ 2006/ 11 .

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a dr. Mindler József ügyvéd /címe./ által képviselt
felperes neve /címe./ **felperesnek**

a dr. Papp Gabriella jogtanácsos által képviselt
Közép-Magyarországi Regionális és Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság /címe./ **alperes**
ellen

társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a
következő

í t é l e t e t :

A bíróság a 2003. április 29.-i fizetési meghagyást hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 24.000.-Ft /azaz
Huszonnégyezer/ ügyvédi munkadíj címén felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az alperesi jogelőd Bny. 311-8034/2002. szám alatt, 2003. április 29.-én bocsátott ki
fizetési meghagyást a felperes ellen /mint, az időközben megszűnt ... beltagja ellen/, a
... biztosított által 2000. június 13.-án elszenvedett üzemi baleset kapcsán kifizetett
48.630.-Ft baleseti járadék, és folyamatosan kifizetésre kerülő baleseti járadék
megtérítése iránt. A határozat indokolása hivatkozott az 1997. évi LXXXIII. Törvény
/Eb.tv. / 73. §-a által felhívott 1997. évi LXXXI. Törvény 87. §-ára, amelynek alapján a
foglalkoztató köteles megtéríteni a baleseti ellátást, ha a baleset annak következménye,
hogy ő vagy megbízottja a reá nézve kötelező munkavédelmi szabályzatnak, a
Munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. Törvény előírásainak nem tett eleget. Az
alperes álláspontja szerint a biztosított balesete azért következett be, mert a munkáltató
megbízottja olyan munkavállalóval végeztetett veszélyes munkát, aki nem rendelkezett

ahhoz kellő szakképesítéssel, késéggel, jártassággal, nem biztosított ahhoz biztonságos védőeszközt /hibás beülő szerkezet/, nem szervezte meg, illetve nem ellenőriztette a munkakörülményeket, ezáltal megszegte a többször módosított, a Munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. Törvény 40. § (1) bekezdés, 42. § b./ pont, 50. §, 51. § (1)-(3) bekezdés, 54. § (3) bekezdés a./ b./ e./ g./ pontjaiban, valamint az 1/1995./I.6./ MüM. rendelet ipari Alpinotechnikai Szabályzat I. fejezet 1.3., 1.4., 1.7., II. fejezet, III. fejezet 3.1., pontjaiban előírtakat. Utalt még a fizetési meghagyás a követelés 5 éven belüli érvényesíthetőségére a Tny. 93. § (1) bekezdés és a 168/1997./X.6./ Korm. rendelet 82. § felhívására. Utalt arra is, hogy a Tny. 89. § (3)-(4) bekezdése értelmében rendelkezett a követelés egy összegben történő megtérítéséről, tekintettel arra, hogy a foglalkoztató gazdálkodó szervezet végelszámolással jogutód nélkül megszűnt.

A felperes keresetet nyújtott be a fizetési meghagyás hatályon kívül helyezése iránt azzal, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely szerint a munkáltató betéti társaság beltagját foglalkoztatónak lehetne tekinteni és ilyen minőségben őt munkajogi felelősség terhelné. Érdemben arra hivatkozott, hogy a baleset kizárólag a sérült elháríthatatlan magatartása miatt következett be, ezért az emiatt is megalapozatlan. Utóbb a peres eljárás folyamán hivatkozott arra is, hogy mivel az alperes a követelését a munkáltató betéti társaság végelszámolása során nem érvényesítette, a követelés a mögöttes felelőssel szemben is elenyészett. Ezen hivatkozását a mögöttes felelősség tárgyában időközben meghozott 1/2007. Polgári jogegységi határozat indokolásában a Legfelsőbb Bíróság által kifejtettekre alapította.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a foglalkoztató egyértelműen megszegte a Munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. Törvény 55. §-ában foglaltakat azzal, hogy a munkavédelmi oktatást írásban nem dokumentálta, ennek hiányában az oktatás tartalma nem ellenőrizhető, a balesetvédelmi oktatás nem volt megfelelő. Ez a baleset közvetett oka volt, mint ahogy az is, hogy a sérült nem rendelkezett alpinotechnikai képzettséggel és gyakorlattal, ahogyan a felperes sem, ennek ellenére elmulasztott ilyen végzettségű szakembert alkalmazni. Megszegte mindezzel az 1993. évi XCIII. Törvény 40. § (1) bekezdés, 51. § (1) bekezdésében, 54. § (3) bekezdés a./ és b./ pontjában, valamint az 1/1995./ I. 6./ MüM. rendelet Ipari Alpinotechnikai Szabályzat I. fejezet 1.3., 1.5., 1.7., II. fejezet és III. fejezet 3.1. pontjában foglalt előírásokat. A Gazdasági Társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. Törvény 55. és 56. §-ai alapján pedig a felperes a jogutód nélkül megszűnt munkáltató gazdasági társaságot terhelő kötelezettségekért korlátlan felelősséggel tartozik, mint annak volt beltagja. Jogvesztés vele szemben azért nem következett be, mert az alperesnek a Tny. rendelkezése értelmében 5 éven belül van lehetősége a fizetési meghagyás kibocsátására, amely lehetőséggel ezen határidőn belül az alperes élt is.

A felek perköltség iránti igényt is érvényesítettek.

A felperes keresete alapos.

A bíróság a peres felek nyilatkozatai, a felperes személyes meghallgatása, a balesettel összefüggésben becsatolt okirati bizonyítékok, baleseti jegyzőkönyv, kivizsgálási jegyzőkönyvek, társadalombiztosítási eljárás becsatolt iratanyaga, ... sérült és **tanú**

nyilatkozatai, a 30. M. 330/2002. sz. alatt folyt eljárás iratai, továbbá a balesettel összefüggésben a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt 2. B. 80.115/2005. sz. alatti büntetőeljárás iratanyaga alapján az alábbiakat állapította meg.

... sérült 2000. június 13. napján kora délután szenvedett üzemi balesetet a ... alkalmazásában, alpintechnikával végzett kőműves munkálatok során. A baleset következtében a sérült az ágyéki gerincszakasz első csigolyatestének összenyomódásos törését, a jobb kéz tenyéri felszínének kombinált égéses és horzsolásos sérülését szenvedte el. A sérültnél maradéktalan gyógyulás a I-es ágyéki csigolya összeroppanásos törése miatt nem következett be. A balesettel okozati összefüggésben terhelési, mozgási nehezítettség alakult ki, amely maradandó fogyatékoságot jelent. A felperes 2000. március végétől foglalkoztatta ...t alpintechnikával végzendő kőműves munkára. ...nak alpintechnikai ismeretei, végzettsége, vizsgálja nem volt, felperes erről tudomással bírt. A meghallgatott tanúk a büntetőeljárás során is alátámasztották, hogy a felperes munkavédelmi oktatásban részesítette a munkavállalókat, az oktatást azonban nem dokumentálta. A felperes állítása szerint gyermekkorától barlangászodik, nem rendelkezett azonban az alpintechnikai munkálatok végzésére jogosító igazolvánnyal, tanfolyamon nem vett részt. A büntetőeljárásban beszerzett szakértői vélemények és a meghallgatott tanúk vallomásai alapján a baleset közvetlen oka az volt, hogy a sérült a zuhanásgátlót nem használta. A többségi tanúvallomások alapján a zuhanásgátló szükségességére a munkavállalók figyelmét a felperes felhívta, annak használatát azonban ténylegesen a balesetkor senki nem ellenőrizte. A sérült egyedül dolgozott, a vele egy időben munkát végző **tanú** a felszerelés sérült általi felvételekor neki háttal állva telefonált. Nem is kapott arra utasítást, hogy a gyakorlatlan sérült munkavégzését figyelemmel kísérje, irányítsa.

A PKKB 2.B.80115/2005/27. sorszámú, 2005. június 7.-i ítélete a felperes bűnösségét maradandó fogyatékoságot okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében megállapította. A Fővárosi Bíróság 29.Bf. 7652/2005/8. sorszámú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a felperes felmentette. Megállapította, hogy a felperes bár foglalkozási szabályt sértett, foglalkozási szabályszegése azonban nem áll okozati összefüggésben a bekövetkezett balesettel. A jelen bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a büntetőjogi felelősség hiánya nem zárja ki azt, hogy a felperes egyéb felelőssége megállapítható legyen.

A Tny. 87. § szerint a foglalkoztató köteles megtéríteni a baleseti ellátást, ha a baleset annak következménye, hogy ő vagy megbízottja a reá nézve kötelező munkavédelmi szabályzatok, a Munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. Törvény előírásainak nem tett eleget.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes, illetőleg a munkáltató betéti társaság a sérültet megfelelő munkavédelmi oktatásban nem részesítette, biztonsági felszerelések tényleges használatát megfelelő módon nem ellenőrizte, a gyakorlatlan, alpintechnikai végzettséggel nem rendelkező sérült munkavégzésének ellenőrzésére, irányítására senkit nem jelölt ki, mindezzel megszegte az 1993. évi XCIII. Törvény és az 1/1995./I. 6./ MüM rendelet alperes által hivatkozott pontjait. Ezen szabályszegések a

baleset közvetett kiváltó okai, a szabályok betartásával a baleset elkerülhető lett volna.

Nem osztotta a bíróság a felperesnek azt az érvelését sem, hogy a felperes a társadalombiztosítási jogszabályok ilyen tartalmú rendelkezésének hiányában foglalkoztatóként megtérítésre nem kötelezhető. A balesetkor, illetőleg a fizetési meghagyás kibocsátásakor hatályban volt 1997. évi CXIV. Törvény 55. § (2) bekezdés értelmében ugyanis a gazdasági társaság tagja a jogutód nélkül megszűnt gazdasági társaságot terhelő kötelezettségekért felelősséggel tartozik.

Az 56. § (1) bekezdés értelmében pedig, ha a tag felelőssége a társaságot terhelő kötelezettségekért a társaság fennállása alatt korlátlan és egyetemleges volt, a helytállási kötelezettsége is korlátlan és egyetemleges a megszűnt a gazdasági társaság kötelezettségeiért.

Ezen rendelkezések alapján a végelszámolással megszűnt betéti társaság beltágja a gazdasági társaság kötelezettségeiért korlátlanul felel. Nem a mögöttes felelős, hanem a gazdasági társaság foglalkoztatói minőségét kell vizsgálni. E tekintetben pedig nem merült fel kétség a perben.

A felperes által hivatkozott 1/2007. Polgári jogegységi határozat indokolásában ugyanakkor a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy amennyiben a főkötelezettrel szemben jogvesztés következik be, ez kihat a mögöttes felelősre is. Példaként említette azt az esetet, amikor a hitelező a főkötelezettrel szembeni felszámolási eljárásban a felszámolás közzétételétől számított egy éven belül nem jelenti be az igényét. A Legfelsőbb Bíróság jogegységi határozatban részletezett álláspontja szerint ez esetben a határidő elmulasztása a főkötelezettrel szemben jogvesztéssel jár, ami pedig a járulékos kötelezettrel szemben is jogvesztést eredményez.

A munkáltató betéti társaság törlésére végelszámolást követően 2002. szeptember 18. napjával került sor, a végelszámolás kezdetének időpontja 2002. március 11.-e volt. Az alperes a fizetési meghagyást 2003. április 29. napján bocsátotta ki.

Az alperes a követelésével a főkötelezettrel szemben egyáltalán nem élt, az irányadó határidőket nem tartotta be, a főkövetelés megszűnése esetén pedig a járulékos kötelezettek sem vonhatók felelősségre.

Tény, hogy a baleset időpontjához képest az alperes 5 éven belül bocsátotta ki a fizetési meghagyást, a végelszámolási eljárásban irányadó határidőket azonban ettől függetlenül figyelembe kell venni.

Mindezekre tekintettel a bíróság a Pp. 339. § (1) bekezdés értelmében a fizetési meghagyást - új eljárásra kötelezés nélkül - hatályon kívül helyezte.

A pereszes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdés értelmében a felperes ügyvédi munkadíj címén felmerült, ÁFÁ-t is tartalmazó összegű perköltsége megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2007. július 3.

Dr. Takács Andrea s.k.
bíró